2025/1539

25.7.2025.

DIREKTIVA VIJEĆA (EU) 2025/1539

od 18. srpnja 2025.

o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu pravila o PDV-u koja se odnose na porezne obveznike koji omogućuju prodaju na daljinu uvezene robe te na primjenu posebne odredbe za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja i posebnih postupaka za prijavu i plaćanje PDV-a pri uvozu

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 113.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrta zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ([1]),

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ([2]),

u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

(1) Dokazano je da se upotrebom sustava „sve na jednom mjestu” za uvoz olakšava i jamči veća usklađenost u pogledu PDV-a u odnosu na uvoz, čime se osigurava da ne dođe do narušavanja tržišnog natjecanja na štetu isporuka Unije zbog manje djelotvorne naplate poreza na uvoz pošiljaka male vrijednosti iz trećih zemalja potrošačima u Uniji. U kontekstu eksponencijalnog povećanja uvoza potrebno je dodatno poticati upotrebu sustava „sve na jednom mjestu” za uvoz. Stoga bi, kako bi se postigao taj cilj, dobavljači ili pretpostavljeni dobavljači koji nisu registrirani u sustavu „sve na jednom mjestu” za uvoz, ali obavljaju isporuke obuhvaćene područjem primjene sustava „sve na jednom mjestu” za uvoz, u pravilu trebali biti odgovorni za PDV pri uvozu i PDV na prodaju na daljinu uvezene robe u državama članicama konačnog odredišta robe, za što bi bila potrebna registracija u svakoj od tih država članica.

(2) Kako bi se zaštitili porezni prihodi država članica, dobavljači ili pretpostavljeni dobavljači koji nemaju poslovni nastan u Uniji i koji ne upotrebljavaju sustav „sve na jednom mjestu” za uvoz trebali bi biti obvezni imenovati poreznog zastupnika koji preuzima sve obveze u pogledu PDV-a povezane sa svim prihvatljivim uvoznim pošiljkama. Međutim, ta se obveza ne bi trebala primjenjivati ako dobavljač ili pretpostavljeni dobavljač ima poslovni nastan u zemlji navedenoj u Provedbenoj odluci Komisije (EU) 2021/942 ([3]) ili u zemlji s kojom je država članica uvoza sklopila sporazum o uzajamnoj pomoći. Kako bi se poboljšala provedba, obveza korištenja uslugama poreznog zastupnika primjerena je i proporcionalna mjera za dobavljače ili pretpostavljene dobavljače koji nemaju poslovni nastan u Uniji i ne upotrebljavaju sustav „sve na jednom mjestu” za uvoz.

(3) Uvjete za imenovanje takvog poreznog zastupnika za plaćanje PDV-a trebalo bi uskladiti s uvjetima kojima se uređuje obveza dobavljača ili pretpostavljenih dobavljača s poslovnim nastanom izvan Unije da imenuju posrednika za upotrebu sustava „sve na jednom mjestu” za uvoz kako bi se osigurali jednaki uvjeti za naplatu PDV-a na prihvatljivu prodaju na daljinu uvezene robe. U skladu s tim, određeni dobavljači ili pretpostavljeni dobavljači s poslovnim nastanom izvan Unije bili bi obvezni imati poreznog zastupnika i za PDV pri uvozu i za PDV na prodaju na daljinu uvezene robe u svakoj državi članici u kojoj se obavljaju takve isporuke. Međutim, s obzirom na to da će država članica uvoza i država članica krajnjeg odredišta robe u slučaju prodaje na daljinu uvezene robe biti ista država članica kada se sustav „sve na jednom mjestu” za uvoz ne upotrebljava, možda neće biti potrebno imenovati dva različita porezna zastupnika u toj državi članici.

([1]) Mišljenje od 8. srpnja 2025. (još nije objavljeno u Službenom listu).
([2]) SL C, C/2024/1579, 5.3.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1579/oj.
([3]) Provedbena odluka Komisije (EU) 2021/942 od 10. lipnja 2021. o utvrđivanju pravila za primjenu Direktive Vijeća 2006/112/EZ u pogledu utvrđivanja popisa trećih zemalja s kojima je Unija sklopila sporazum o uzajamnoj pomoći čije je područje primjene slično području primjene Direktive Vijeća 2010/24/EU i Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010 (SL L 205, 11.6.2021., str. 80. ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2021/942/oj).

(4) Ako se sustav „sve na jednom mjestu” za uvoz ne upotrebljava, PDV pri uvozu prihvatljivih pošiljaka izravno naplaćuje država članica krajnjeg odredišta robe, koja je država članica u kojoj se odvija uvoz. S druge strane, u slučajevima u kojima se sustav „sve na jednom mjestu” za uvoz upotrebljava, uvoz je izuzet od PDV-a pri uvozu, a PDV na prodaju na daljinu uvezene robe naplaćuje dobavljač ili pretpostavljeni dobavljač i plaća državi članici identifikacije, koja prenosi PDV relevantnim državama članicama potrošnje. Stoga bi tu situaciju trebalo uzeti u obzir pri utvrđivanju uvjeta za imenovanje poreznog zastupnika kada se sustav „sve na jednom mjestu” za uvoz ne upotrebljava. Pri utvrđivanju uvjeta za imenovanje posrednika kada se sustav „sve na jednom mjestu” za uvoz upotrebljava, državama članicama dopušteno je zahtijevati jamstva koja su primjerena i razmjerna rizicima povezanima s osobama i transakcijama koje su predmet posredovanja.

(5) Neizravni carinski zastupnici imaju značajnu ulogu u postupcima povezanima s uvozom pošiljaka. Iako njihova zadaća ponajprije obuhvaća carinske propise, oni mogu imati aktivnu ulogu u osiguravanju naplate PDV-a pri uvozu. Trenutačno je to moguće ako je neizravni carinski zastupnik određen kao osoba koja je odgovorna za plaćanje PDV-a pri uvozu. Međutim, u okviru mjera namijenjenih poticanju upotrebe sustava „sve na jednom mjestu” za uvoz uvedenih ovom Direktivom, neizravni carinski zastupnik mogao bi se smatrati odgovornim za plaćanje PDV-a pri uvozu ako djeluje kao porezni zastupnik osobe koja je odgovorna za plaćanje PDV-a pri uvozu. Budući da neizravni carinski zastupnik može, ali nije obvezan, djelovati kao porezni zastupnik, primjereno je omogućiti državama članicama da neizravne carinske zastupnike koji ne djeluju kao porezni zastupnik smatraju solidarno odgovornima za plaćanje PDV-a pri uvozu kako bi se osiguralo plaćanje PDV-a pri uvozu. Osim toga, državama članicama trebalo bi omogućiti da druge osobe, na primjer osobe odgovorne za plaćanje carinskog duga u slučaju carinskih nepravilnosti, učine solidarno odgovornima za plaćanje PDV-a pri uvozu.

(6) U okviru mjera namijenjenih poticanju upotrebe sustava „sve na jednom mjestu” za uvoz uvedenih ovom Direktivom dobavljač ili pretpostavljeni dobavljač sustavno je odgovoran za plaćanje PDV-a pri uvozu. Slijedom toga, kada dobavljač, pretpostavljeni dobavljač i, ako je primjenjivo, porezni zastupnik kojeg su oni imenovali ili osoba koja se može smatrati solidarno odgovornom za plaćanje PDV-a pri uvozu ne ispune obveze u pogledu PDV-a u vezi s određenom uvezenom robom, predmetna roba neće se pustiti u slobodni promet. Kako se kupac ne bi suočio s negativnim posljedicama neispunjavanja obveza osoba koje su odgovorne za plaćanje PDV-a pri uvozu, države članice trebale bi moći dopustiti da kupac, ako je s time suglasan, plati PDV pri uvozu koji duguje dobavljač ili pretpostavljeni dobavljač u slučaju kada dobavljač ili pretpostavljeni dobavljač ne ispuni obveze registracije i plaćanja te ako dobavljač ili pretpostavljeni dobavljač nije poznat osobi koja podnosi carinsku deklaraciju u trenutku uvoza. Međutim, državama članicama trebalo bi biti dopušteno utvrditi odgovarajuće uvjete i postupke za primjenu te mogućnosti kako bi se izbjeglo da se plaćanjem PDV-a pri uvozu od strane kupca oslabi djelotvornost mjera namijenjenih poticanju upotrebe sustava „sve na jednom mjestu” za uvoz uvedenih ovom Direktivom. Tim se plaćanjem ne bi trebala dovesti u pitanje mogućnost da kupac od dobavljača ili pretpostavljenog dobavljača zatraži povrat PDV-a pri uvozu na temelju relevantnoga građanskog prava. Budući da je ta mogućnost namijenjena prevladavanju poteškoća koje proizlaze iz prijelaza s odgovornosti kupca na odgovornost dobavljača ili pretpostavljenog dobavljača u pogledu uvoznih pošiljaka, Komisija bi trebala procijeniti je li zadržavanje tih pravila nakon dovršetka carinske reforme opravdano.

(7) U skladu s posebnim postupcima utvrđenima u glavi XII. poglavlju 7. Direktive Vijeća 2006/112/EZ ([4]), kupac je odgovorna osoba za plaćanje PDV-a pri uvozu koji se odnosi na prihvatljivu prodaju na daljinu uvezene robe. To je u suprotnosti s ciljem prebacivanja odgovornosti s kupca na dobavljača ili pretpostavljenog dobavljača i s ciljem da ih se učini sustavno odgovornima za PDV pri uvozu koji se odnosi na tu robu. Čak i u slučajevima u kojima kupac plaća PDV pri uvozu, dobavljač ili pretpostavljeni dobavljač u načelu ostaje odgovoran. Stoga se ti posebni postupci više ne bi trebali primjenjivati i trebalo bi ih izbrisati.

(8) U skladu sa Zajedničkom političkom izjavom država članica i Komisije od 28. rujna 2011. o dokumentima s objašnjenjima ([5]), države članice obvezale su se da će u opravdanim slučajevima uz obavijest o svojim mjerama za prenošenje priložiti jedan ili više dokumenata u kojima se objašnjava veza između sastavnih dijelova direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prenošenje. U pogledu ove Direktive, zakonodavac smatra opravdanim dostavljanje takvih dokumenata.

(9) S obzirom na to da se cilj ove Direktive, to jest unapređenje koncepta jedinstvenog upisa u registar obveznika PDV-a u Uniji, može ostvariti samo na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.

([4]) Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11.12.2006., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj).

([5]) SL C 369, 17.12.2011., str. 14.

(10) Direktivu 2006/112/EZ trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Izmjene Direktive 2006/112/EZ s učinkom od 1. srpnja 2028.

Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi:

1. članak 201. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 201.*

1. Pri uvozu je PDV dužna platiti osoba ili osobe koje država članica uvoza odredi ili prizna kao osobe koje su odgovorne za plaćanje poreza.

2. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, osoba odgovorna za plaćanje PDV-a pri uvozu jest dobavljač ili, ako je primjenjivo, pretpostavljeni dobavljač u skladu s člankom 14.a stavkom 1., koji na daljinu prodaje robu uvezenu iz trećih područja ili trećih zemalja, a takva bi prodaja ispunjavala uvjete za posebnu odredbu utvrđenu u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 4.

3. Ako dobavljač ili pretpostavljeni dobavljač iz stavka 2. ovog članka nema poslovni nastan u Zajednici, nego u trećoj zemlji s kojom ni Unija ni država članica uvoza nisu sklopile sporazum o uzajamnoj pomoći čije je područje primjene slično Direktivi Vijeća 2010/24/EU (*) i Uredbi (EU) br. 904/2010, taj dobavljač ili pretpostavljeni dobavljač imenuje poreznog zastupnika u državi članici uvoza kao osobu koja je odgovorna za plaćanje PDV-a pri uvozu.

4. Ako je uvoz robe izuzet u skladu s člankom 143. stavkom 1. točkom (ca), ne primjenjuje se stavak 3. ovog članka.

(*) Direktiva Vijeća 2010/24/EU od 16. ožujka 2010. o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja vezanih za poreze, carine i druge mjere (SL L 84, 31.3.2010., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2010/24/oj).";

2. umeće se sljedeći članak:

„*Članak 201.a*

Ne dovodeći u pitanje članak 201. stavke 2. i 3. i ako osobe koje su odgovorne za plaćanje PDV-a pri uvozu ne ispune svoje porezne obveze na temelju tih stavaka, države članice mogu dopustiti kupcu, u skladu s uvjetima i postupcima koje trebaju utvrditi, plaćanje PDV-a pri uvozu koji te osobe duguju.";

3. u članku 204. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„K tome, kada oporezivu transakciju obavlja porezni obveznik koji nema poslovni nastan u državi članici u kojoj postoji obveza plaćanja PDV-a, a u državi članici u kojoj taj porezni obveznik ima poslovni nastan ne postoji pravni instrument koji se odnosi na uzajamnu pomoć čije je područje primjene slično području primjene predviđenom u Direktivi 2010/24/EU i Uredbi (EU) br. 904/2010, države članice mogu donijeti mjere kojima određuju da je osoba koja je obvezna platiti PDV porezni zastupnik kojeg je imenovao porezni obveznik koji nema poslovni nastan.";

(b) dodaje se sljedeći podstavak:

„Odstupajući od prvog i drugog podstavka ovog stavka, ako porezni obveznik mora imenovati poreznog zastupnika u skladu s člankom 201. stavkom 3., taj porezni obveznik imenuje poreznog zastupnika kao osobu odgovornu za plaćanje PDV-a na prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja koja bi ispunjavala uvjete za posebnu odredbu utvrđenu u glavi XII. poglavlju 6. odjeljku 4.";

4. u članku 205. dodaje se sljedeći stavak:

„Osim toga, u slučajevima iz članka 201. stavaka 2. i 3., države članice mogu predvidjeti da je umjesto kupca i osobe koja je odgovorna za plaćanje PDV-a, za plaćanje PDV-a pri uvozu solidarno odgovorna druga osoba.";

5. umeće se sljedeći članak:

„*Članak 205.a*

Komisija do 31. ožujka 2032., na temelju informacija koje su dostavile države članice, podnosi Vijeću evaluacijsko izvješće o funkcioniranju članka 201. stavaka 2., 3. i 4., članka 201.a, članka 204. stavka 1. četvrtog podstavka i članka 205. drugog stavka, među ostalim o njihovu učinku na funkcioniranje unutarnjeg tržišta, i procjenjuje potrebu za zadržavanjem članka 201.a i članka 205. drugog stavka te, prema potrebi, podnosi odgovarajući zakonodavni prijedlog.”;

6. poglavlje 7. glave XII. briše se.

Članak 2.

Prenošenje

1. Države članice do 30. lipnja 2028. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

One primjenjuju te mjere od 1. srpnja 2028.

Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 3.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 4.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 18. srpnja 2025.

Za Vijeće

Predsjednica

M. BJERRE